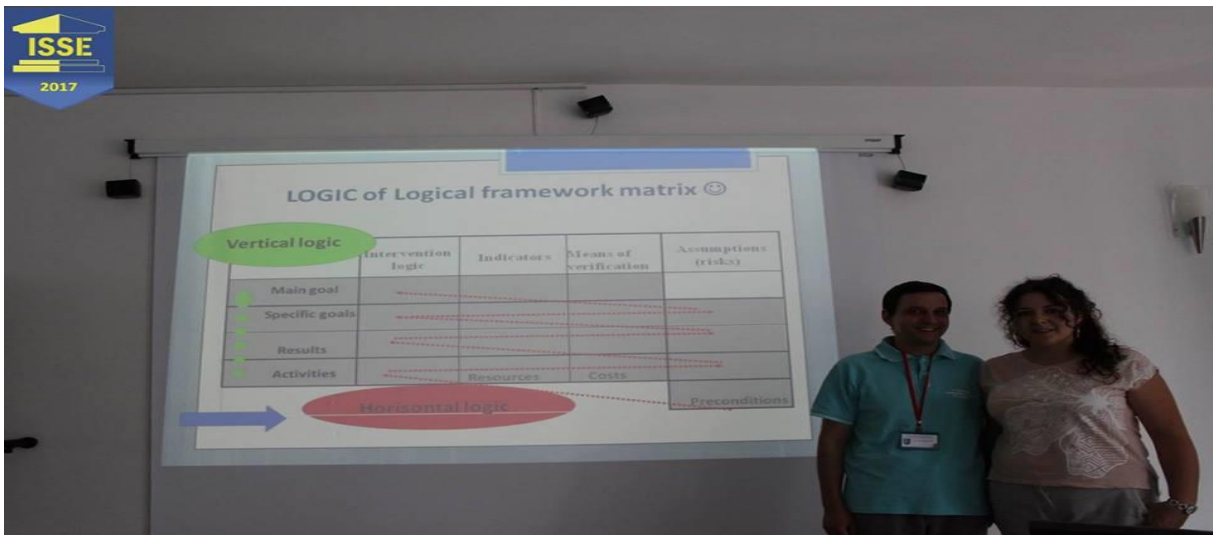

Treći dan je započeo sa predavanjem Nenada Dimitrijevića, konsultanta za neformalno obrazovanje mladih u Srbiji i Ane Popović, asistenta na Univerzitetu u Nišu. Tema predavanja bila je „Pristup logičkog okvira i matrica kao jedan od proizvoda tog procesa (Logical framework matrix approach)“.

Oformljena su četiri tima, svaki tim je imao na raspolaganju 15.000 evra koje je trebalo iskoristiti za izradu projekta iz oblasti koje su nam dodijeljene. Zaštita životne sredine je bila oblast koju je obrađivao naš tim. Ideja našeg projekta je bila da pronađemo zapuštena i neuredna mjesta u Nišu te ista ta preurediti u male parkove gdje bi lokalno stanovništvo moglo provoditi svoje slobodno vrijeme. Svaki tim je morao odrediti ciljeve projekta, predvidjeti rezultate i utvrditi pokazatelje.

U popodnevним satima slušali smo predavanje o efikasnom planiranju i upravljanju vremenom koje je održala Viktorija Riapukhina, profesorica filozofije na Univerzitetu u Belgorodu.

Za kraj dana, radionica koja se odnosila na utvrđivanje svih aktivnosti u okviru projekta. Možda jedan od težih zadataka jer je trebalo razraditi sve do detalja. U našem slučaju, od roštilja koji bi bio organizovan na ceremoniji otvaranja parka pa do dobijanja građevinske i lokacijske dozvole od strane nadležnih institucija itd..

Četvrti dan je namijenjen za radionice koje su od velikog značaja za uspjeh našeg projekta. Naime, svaki tim je odredio uloge svih učesnika projekta. Moralo se znati ko šta radi i koliko jer se sledeća radionica odnosila na izradu budžeta. Konkretno, naš tim „4environment“, je imao neke od sledećih stavki u budžetu :

- Plate menadžera za marketing, finansije i administraciju
- Cijena građevinske i lokacijske dozvole
- Iznos koji bi platili kompaniji koja se bavi uređivanjem zelenih površina
- Troškovi revizije
- Troškovi promotivnih aktivnosti itd...

Naravno, neizostavna tema diskusije je bila da li je projekat uopšte održiv i da li ima perspektivu u budućnosti.

Rizik u poslovanju je uvijek prisutan a najbolji način da se izbjegne jeste da se uradi kvalitetna procjena istog. U našem slučaju, jedan od mogućih rizika jeste da li će naši parkovi biti posjećeni uprkos dobrom marketingu.

Za kraj dana održane su prezentacije zemalja. Naučili smo dosta o kulturi i običajima Letonije, Rusije, Srbije, Slovenije i Azerbejdžana. Naša prezentacija je bila jednostavna, nastojali smo da kroz 20 činjenica ukratko upoznamo naše kolege o ljepotama Bosne i Hercegovine. Svaka zemlja je predstavila nešto svoje, da li se radilo o tradicionalnoj hrani i piću ili plesovima i muzici.

Peti dan.

Poslije predavanja o smanjenju logističkih troškova u slovenskim kompanijama profesora Antona Vorine zaputili smo se prema Rudarsko topioničarskom basenu Bor.

U sastavu Rudnika bakra Bor posluju dva rudnika bakra sa površinskom eksploatacijom (ležišta „Veliki Krivelj“ i „Cerovo“), jedan sa podzemnom eksploatacijom (rudnik „Jama“), dva pogona za pripremu mineralnih sirovina (flotacije u Krivelju i Boru), jedan rudnik nemetala (površinski kop i Fabrika kreča u Zagrađu) i pogon Istražnih radova. U Rudnicima bakra Bor zaposleno je 2.239 radnika.

Poslije povratka iz rudnika, svaki tim je imao vremena da poradi na finalnoj prezentaciji nakon koje su proglašeni pobjednici i uručeni sertifikati. Prvo mjesto za najbolju projektnu ideju je dobio naš tim „environment“. Drugi timovi su takođe uradili dobar posao, što se najbolje vidilo po rezultatima glasanja. Ipak tijesnu pobjedu je odnijela grupa koju su činili studenti iz Letonije, Rusije, Srbije i Slovenije i naravno Bosne i Hercegovine.

Poslednji dan bio je rezervisan za posjetu znamenitostima Srbije kao što su Đerdapska klisura i Lepenski vir.

Đerdapska klisura je najduža i najveća klisura u Evropi. Nakon izgradnje hidroelektrane Đerdap, došlo je do podizanja nivoa vode i tako je nastalo akumulaciono Đerdapsko jezero.

Lepenski vir je jedno od najvećih i najznačajnijih mezolitskih i neolitskih arheoloških nalazišta. Smješteno je na desnoj obali Dunava u Đerdapskoj klisuri, u Srbiji, u centralnom dijelu Balkanskog poluostrva. Ovaj lokalitet, koji je ime dobio po dunavskom viru, bio je sedište jedne od najvažnijih i najsloženijih kultura praistorije. Između 1965. i 1970. otkriveno je ribarsko lovačko naselje sa začecima kultivacije i domestifikacije. Tokom iskopavanja otkriveno je sedam sukcesivnih naselja i 136 objekata (kako stambenih, tako i sakralnih) izgrađenih u ranom mezolitu, u periodu od oko 9500. do 7200. godine prije naše ere, a zatim u ranom i srednjem neolitu, od oko 6250. do 5500. godine prije naše ere.

